

Lázár Kinga
AZ IDŐSEBB TESTVÉREKRŐL

egy olyan földrészen születél
ahol a visszhangon keresztül beszélnek
s egymásnak idegenek építenek pallót
uszadékfákat görgetnek keresztül a folyón
a cserjéket kivágják az ösvényeken
olyan fákat ültetnek amik száz év múlva
lédús puhahéjú gyümölcsöt teremnek
csak hogy tudják
az utánuk jövőnek könnyű dolga lesz

azon a földrészen
a magányos őslakók szarvasokat etetnek
baglyokat vagy fehérszőrű vadmacskákat
míg azok fel nem ismerik a kezük szagát
hogy aztán a fakérgen
nyomot hagyjanak nekik

ott építettek téged
s magadra hagytak
hogy megérints minden fát
minden pallót
szétmorzsold a rövidítők agyagos talaját
s várd azt aki a nyomodba szegődik

NAGYAPA

ismerjük egymást régről
kislányként napraforgóval szőttem körbe
a sírkertet így hízelegtem
te egy égdarabról figyeltél

kézen fogtad a napot
míg áthaladt felettünk
két szemöldököd között
városnyi báránnyel lebegett
s ha összeráncoltad zivatarként csordult ránk

fekete földdarabokkal játszunk itt lent
egymást formáljuk belőle
majd szétmállunk az esőtől
bőrünkön a napfény
mint egy modoros öregúr
zsályaszagú érintése

Szfínx I.